ഡൺസ്റ്റനച്ചന്റെ ജീവിതശൈലി

എല്ലാവരോടും ഡൺസ്റ്റനച്ചനെക്കുറിച്ചുള്ള നല്ല ഓർമകൾ പങ്കുവെക്കണം എന്ന് നിർബന്ധിപ്പിച്ചപ്പോഴും എനിക്കുള്ള ഓർമ്മകൾ പങ്കുവയ്ക്കണം എന്ന ചിന്ത എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഡൺസ്റ്റനച്ചനെപ്പറ്റിയുള്ള മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ പലരും അയച്ചുതന്നതു വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്കും തോന്നി ഇതുപോലെ ഇന്നും പച്ചകെടാതെ നിൽക്കുന്ന ഒത്തിരി ഓർമ്മകൾ എനിക്കും ഉണ്ടല്ലോ എന്ന്. ഞാനറിഞ്ഞ ഡൺസ്റ്റനച്ചനെ ഞാൻ പങ്കുവച്ചില്ലെങ്കിൽ അതെങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർ അറിയും, ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ എന്റെ മാത്രം സ്വകാര്യ അനുഭവമായി ഇരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന ശക്തമായ പ്രചോദനമാണ് ഈ വരികൾ എഴുതുവാൻ അതിരാവിലെ എന്നെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചത്.

എന്റെ പോസ്റ്റുലൻസി, നോവിഷ്യേറ്റ് കാലത്ത് അച്ചന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിലുമെല്ലാം അധികമായി 2001-2003 കാലമാണ് മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മകളായി തെളിയുന്നത്. നോവിഷ്യേറ്റ് ടൈംടേബിൾ കൃത്യമായി പാലിച്ചിരുന്ന അച്ചന് സ്വന്തമായ മറ്റൊരു ദിനചര്യ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. പോളി അച്ചൻ എഴുതിയ 'സുതാര്യം സുന്ദരം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന അച്ചന്റെ പല ഫോട്ടോകളും ഈ കാലത്തിൽ ഞാനെടുത്തതാണ്. ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ എന്നും ജീവിക്കണം എന്ന് എവിടെനിന്നോ കിട്ടിയ ഒരു പ്രചോദനം. രാവിലത്തെ കുർബാനയും പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞാൽ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ തോട്ടപ്പണിക്ക് റെഡി ആകും. അതിനും ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരു വ്യത്യാസം. ആരും എത്തിപ്പെടാത്ത സ്ഥലമായിരുന്നു അച്ചന്റെ പണിസ്ഥലം. അച്ചൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിച്ചിരുന്നത് നമ്മുടെ V-Guard ഇൻഡസ്റ്ററി റോഡ് ആയിരുന്നു. നിറച്ചും മുൾച്ചെടികളായിരുന്നു റോഡിന്റെ സൈഡിൽ. വലിയ പിക്കാസും തൂമ്പായും കമ്പിപ്പാരയും കൊണ്ട്, മുൾച്ചെടികൾ പറിക്കും. കാരണം ജോലിക്കാർക്ക് നടക്കാൻ തടസ്സമാണ് മുൾച്ചെടികൾ എന്ന് അച്ചന് അറിയാമായിരുന്നു. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മുടങ്ങാതെ ചെയ്തിരുന്നു ഈ ദിനചര്യ. ആഴത്തിൽ കിളച്ചു വേരെടുത്തുള്ള ഈ ജോലി നാളെ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഈ മുള്ളുകൾ തടസ്സമാകരുത് എന്ന ചിന്തയോടെയായിരുന്നു.

ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം ഒത്തിരി സമയം അച്ചൻ മുട്ടിൽമേൽനിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. ഉച്ചസമയത്തും രാത്രിയിലും നീണ്ട സമയം മുട്ടിൽമേൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ അല്പസമയം അച്ചൻ ഇരുന്നാൽ നന്നായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

മുട്ടിൽമേൽനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അതിമനോഹരമായിരുന്നുവെങ്കിലും അച്ചൻ ക്ഷീണിതനാണല്ലോ എന്ന ഓർമ്മ എന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അച്ചന് വളർത്തു മൃഗങ്ങളെ ഒത്തിരി ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ കറവയുള്ള പശുക്കളെ തീറ്റുന്നതും പുല്ലുപറിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു പശുകുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്നതും, അവരോടു സംസാരിക്കുന്നതും അച്ചന് എന്നും സന്തോഷമായിരുന്നു.

അച്ചൻ എല്ലാ ദിവസവും ന്യൂസ്പേപ്പർ വായിക്കുമായിരുന്നു. രാവിലത്തെ പണിയും പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞ് സാധാരണ 11 മണിക്കാണ് പേപ്പർ വായന. മലയാളം പേപ്പർ ഒന്ന് ഓടിച്ചു വായിക്കും; പിന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് പേപ്പർ എടുത്തു പുറത്തിരുന്നു വായിക്കുന്നതാണ് അച്ചന് ഇഷ്ടം. അത് ഒന്ന് കണ്ണടക്കാനും വിശ്രമിക്കാനും ഉള്ള സൂത്രമായിരുന്നോ എന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

വ്രതാർപ്പണ ജീവിതത്തിൽ അച്ചൻ എന്നും ഒരു ജീവിത മാതൃകയായിരുന്നു. അച്ചന് മൂന്ന് ഉടുപ്പുകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ ഒന്ന് കീറിപ്പറിഞ്ഞ തുന്നിയ ഉടുപ്പായിരുന്നു; തോട്ടപ്പണിക്കു മാത്രം അത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മറ്റു രണ്ടെണ്ണത്തിൽ ഒന്ന് ഡെയിലി ഉപയോഗത്തിനും മറ്റതു ആഘോഷദിവസത്തിനും വേണ്ടി മാറ്റിവച്ചിരുന്നു. അച്ചന്റെ ബ്രൗൺ ഉടുപ്പ് ഇടാൻ എനിക്ക് വലിയ കൊതിയായിരുന്നു. ഈ ഇഷ്ടം ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ ഏറ്റവും നല്ല ഉടുപ്പ് എനിക്ക് സ്വന്തമായി തന്നു. ഏറെനാളുകൾക്കു ശേഷമാണു ഞാൻ അറിഞ്ഞത് ഒറ്റ ഉടുപ്പുകൊണ്ടാണ് അച്ചൻ ജീവിച്ചത് എന്ന്. രാത്രിയിൽ അലക്കി ഉണക്കി കഷ്ടപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ, അച്ചന്റെ ഉടുപ്പ് തിരിച്ചു കൊടുത്തെങ്കിലും അച്ചൻ വാങ്ങിയില്ല. അവസാനം റെക്ടർ അച്ചൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് സരവണാംപട്ടിയിലെ ജേക്കബ് ചേട്ടൻ പുതിയ ഒരു ഉടുപ്പ് തയ്ച്ചു നൽകിയത് ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. റോമിൽ ഉപരിപഠനത്തിനു പോയപ്പോൾ ആ ഉടുപ്പ് അച്ചന് തിരിച്ചു നൽകി. പഠനം കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഉടുപ്പുതരാം എന്ന് അച്ചൻ പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അച്ചൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പറന്നുയർന്നിരുന്നു. മധുരിക്കും ഓർമകളെ...

ഫാ. ജോൺസൺ വലിയകുളത്തിൽ സി.എം.ഐ.
വികർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ